

Spejlinger

Man ser på sig selv
Og skræmmes alligevel
Man genkender noget
Og griner lidt fjoget
Man gyser ved tanken
Om bugen og skanken
Man drømmer om fremgang
I form af tilbagegang
Så vægten kan falde
Og man måske kan kalde
Sig normaliseret
Og standardiseret
I en verden af ranke
Smukke og slanke
Begavede individer
Som dagligt slider
I motionsmaskiner
Så de alle ligner
Det lysende ideal
Vi kalder normal

Men hvem er normale
I en verden af unormale
Hvem er perfekte
Sande og ægte
Hvem er de gode
Hvem er på mode
Hvem er de smukke og unge
Hvem har den reneste lunge
Hvem er ideelle
Hvem er reelle
Hvem har potentiale
Til det helt originale
Hvem er jeg
Når jeg ser mig
I et spejl

En fejl